

der strammes op på forsikringsselskabernes pligt til at behandle skadesanmeldelser inden for en frist, og den vil være en fordel, når et færdselsuheld sker mellem danske og udenlandske trafikanter fra et EU-land i Danmark.

Lovforslaget indeholder i bemærkningerne nogle overvejelser om maksimumerstatninger til personer og efterladte, som hurtigt kan udvikle sig til en diskussion om, hvad menneskeliv eller nedsat førlighed er værd. Det er ikke et godt signal at sende til folk, at deres liv har en bestemt pris. Enhedslisten ville derfor gerne gå længere end EF-direktivet og Justitsministeriet og indføre ubegrænset erstatningsansvar, men da det fremsatte forslag ikke er en forringelse af gældende forhold, vil vi ikke stemme imod det.

Med hensyn til udveksling af oplysninger vedrørende færdselsuheld lægger vi stor vægt på, at oplysninger kun udleveres på opfordring, og at det sikres, at det er for sagen relevante personer, der modtager oplysningerne.

Med hensyn til afskaffelse af forsikringer for køretøjer, der er undtaget fra forsikring i andre lande, finder vi, at det er en nødløsning som følge af afskaffelse af grænsekontrol, men det er væsentligt, at det nu er klart, hvor en erstatning skal komme fra, hvis et ikkeforsikret køretøj forvolder skade.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg takker for den brede opbakning til lovforslaget. Jeg er også meget glad for det her lovforslag, for det er jo et godt lille eksempel på, at EU kan gøre en forskel og rent faktisk gør det enklere at være borger i EU, gør det nemmere at færdes på tværs af grænserne og nemmere at få ens krav indfriet, ikke mindst når man er involveret i et færdselsuheld.

Kl. 14.25

Alt i alt: Jeg vil ikke opsummere de mange gode elementer, som lovforslaget indeholder, men der er ingen tvivl om, at det vil få stor betydning for mange almindelige mennesker og gøre deres liv nemmere, såfremt de er involveret i et færdselsuheld. Derfor er jeg glad for den brede opbakning, der er til det fra Folketingets side, og eventuelle tekniske spørgsmål kan vi afklare under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig binding af kommunernes og amtskommunernes overskudslikviditet. (Opfølgning på aftalen om kommunernes økonomi for 2007).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 4/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Troels Christensen (V):

Lovforslaget er en udmøntning af to punkter i aftalen af 12. juni 2006 mellem regeringen og KL om kommunernes økonomi for 2007.

Der er enighed om, at regeringen af hensyn til konjunktursituationen søger Folketingets tilslutning til, at frigivelse af deponerede midler på det skattefinansierede område udskydes 1 år, det vil sige, at aftalen forlænges frem til den 1. januar 2008. Det kan betyde, at der er kommuner, der må udskyde anlægsarbejder af mindre presserende karakter, men dette skal som sagt ses i lyset af den aktuelle konjunktursituation og presset på bygge- og anlægssektoren og den heraf følgende betydelige risiko for flaskehalse og inflation. Der er i loven indbygget en dispensationsmulighed, hvis en kommune kommer i konflikt med de gældende regler om kommunernes likviditetsbeholdning.

KL og regeringen er også enige om, at der skal arbejdes hen imod en større adskillelse af det skattefinansierede og det brugerfinansierede område – det, man ude i kommunerne kalder kommunekassen og kloakkassen. Grunden er, at det skal sikres, at det politiske ansvar også fastholdes på forsyningsområdet.

Sagt med andre ord forlænger lovforslaget deponeringen af kommunernes overskudslikvi-

ditet med 1 år til den 1. januar 2008, og samtidig pålægges kommunerne at deponere et eventuelt budgetteret overskud af forsyningsvirksomhederne i 2007 i perioden fra den 1. januar 2007 til den 1. januar 2009.

Venstre støtter lovforslaget og tror ikke, at der generelt vil være behov for at gå imod den aftale, som er indgået mellem regeringen og KL. Det er en fornuftig aftale, som vi betragter som et af mange værktøjer til at komme godt fra start i de nye kommuner. Her må alle bidrage, specielt dem, der har noget på kistebunden, så vi ikke får en utilsigtet overophedning og en utilsigtet inflation.

Vi støtter altså forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil bare høre, om ordføreren kan forklare med helt almindelige ord, hvorfor det f.eks. er de børnehaver, der har sparet op til at bygge en ny legeplads, som skal sikre samfundet mod overophedning, frem for at man – hvis der virkelig er en så stor fare for overophedning – sætter ind over for de mange store udskiftninger af køkkener og badeværelser, de mange nye firehjulstrækkere og alt det andet meget store privatforbrug. Der kunne måske argumenteres for, at det ikke gjorde lige så meget at udskyde det med 1 år som f.eks. at udskyde nye legepladser, som man har stort behov for og har sparet op til i børnehaverne.

(Kort bemærkning).

Troels Christensen (V):

Jeg er meget glad for det spørgsmål, for det giver mig nemlig mulighed for at præcisere, at det, der handler om overskudslikviditet, ikke har så meget at gøre med selve servicevæksten, og det er jo den, vi er efter. Det er derfor, vi har likviditetsbindingerne.

KL 14.30

Vi startede med at binde likviditeten for 2005, netop fordi kommunerne havde svært ved at overholde de aftaler, vi havde lavet på grundlag af 2010-aftalen. Vi skal sikre en fornuftig og stabil vækst i kommunerne, så det ikke gearer helt over, så derfor synes jeg, det er rigtig fornuftigt, at vi har gjort det på den måde, vi har gjort det på her.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår det stadig væk ikke. Hvis Venstres baggrund for at gå ind for de regler er, at vi skal undgå overophedning af samfundsøkonomien, som åbenbart er blevet det store, truende dyr for Venstre, hvorfor skal der så sættes ind over for de institutioner, der i fuld tillid til, at økonomien er fornuftig, har sparet op over nogle år for f.eks. at kunne lave den nye legeplads, man har behov for? Hvorfor er det dem, man mener udgør en trussel om overophedning af samfundsøkonomien, og f.eks. ikke de mange direktører, der har fået millionbonusser? Selv om vi har fået at vide, at millionbonussen kun er på 29 mio. kr. efter skat, er det jo immervæk en masse penge at smide ud i forbrug, og hvorfor er det ikke her, man sætter ind, i stedet for over for de børnehaver, der har sparet op til en legeplads? Forklar med helt almindelige ord, hvorfor det er det ene sted, man sætter ind, og ikke det andet.

(Kort bemærkning).

Troels Christensen (V):

Ordføreren blander altså pærer og æbler sammen, vil jeg stadig hævde. Det er således, at den aftalte serviceramme er ét felt, og det er den, der handler om det, som ordføreren er inde på. Det er sådan nogle ting som udvidelse og vedligeholdelse af børnehaver osv., altså anlægsarbejder, og der er trods alt sat 15 mia. kr. af til det. Det er i gennemsnit 150 mio. kr. til serviceforbedringer til hver af de nye kommuner, så jeg vil altså ikke købe det med, at vi begrænser servicen. Vi beder bare de rigeste kommuner, der har mest på kistebunden, om at være med til at tage et økonomisk ansvar for den politik, der bliver ført her i landet.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Jan Petersen.

Jan Petersen (S):

Da fru Pia Gjellerup ikke kan være til stede i dag, har jeg lovet hende at fremsige de synspunkter, som Socialdemokratiet har om det pågældende lovforslag.

Lovforslaget er en konsekvens af kommuneaftalen og skal derfor også ses som en forlængelse af den økonomiaftale, som regeringen og flertallet tilrettelagde for de nye kommuner allerede i 2005. Deponeringsordningen skal forlænges, og i og med at vi ikke kunne støtte kommuneaf-

talen, i og med at vi også var imod den måde, regeringen og flertallet tilrettelagde de nye kommuners økonomi på, og set i lyset af det, vi har været igennem i år, kan vi ikke støtte lovforslaget. Kommuneaftalen er dårlig. Det har vi mærket, det har vi set, og nu ser vi så konsekvenserne af den.

Men i lovforslaget er der et enkelt sympatisk træk, som også er en følge af aftalen med KL, nemlig at der lægges op til en mere klar adskillelse af forsyningsområdet og det skattefinansierede område. Det har vi sympati for, og derfor vil vores endelige konklusion være, at vi ikke kan støtte lovforslaget her og nu, men under udvalgsarbejdet vil afdække nogle af de problemstillinger, som jeg lige skal gøre nogle korte bemærkninger om. Vores endelige stilling vil afhænge af, hvad resultatet bliver.

Der argumenteres med, at der er et voldsomt pres på bygge- og anlægssektoren, og at den kommunale likviditet derfor skal holdes i stram snor. Men man kan jo anlægge to betragtninger over kommunal likviditet og over, hvilken virkning den har på konjunktursituationen. Den ene er, at hvis man bare ser på det store billede, så kan det godt være, at der skal være en betydelig styring af den offentlige bygge- og anlægsaktivitet i år med så høj beskæftigelse, som vi har nu.

Den anden er imidlertid, at man kan foretage en mere ædruelig og sober vurdering: Er der flaskehalse de steder, hvor der er behov for vækst? Derfor er det interessante spørgsmål: Er der f.eks. på forsyningsområdet flaskehalse, der forhindrer os i at få gjort noget ved kloaksystemet, som mange steder trænger til en forbedring? Ordføreren for Enhedslisten var i sit spørgsmål også inde på, om forslaget ikke vil få utilsigtede konsekvenser for opsparinger, der er foretaget.

Det er sådan set nogle vældig interessante spørgsmål, som det kunne være godt at få belyst, og de svar, der kommer på dem, vil afgøre, om vi vil stemme imod lovforslaget eller undlade at stemme. Men støtte forslaget kan vi ikke, fordi det simpelt hen grundlæggende bygger på en kommunaløkonomi, som efter vores opfattelse er tilrettelagt på en helt forkert måde.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Poul Nødgaard.

Poul Nødgaard (DF):

Regeringen og Kommunernes Landsforening er enige om dette lovforslag, der er en udløber af den såkaldte kommuneaftale af 12. juni 2006.

KL 14.35

Forslaget indeholder to hovedelementer. For det første forlænges den nuværende deponeringsaftale om overskudslikviditet i kommunerne med 1 år frem til den 1. januar 2008. Da der er enighed om dette, kan Dansk Folkeparti, der har støttet kommuneaftalen gennem et såkaldt aktstykke i Finansudvalget, naturligvis også støtte denne del af aftalen, og det er med glæde, Dansk Folkeparti har noteret sig, at hvis forholdene taler for det, kan der gives dispensation.

Som noget nyt bliver der for det andet tale om, at i de kommuner, der har budgetteret med et overskud på forsyningsområdet i 2007, skal et sådant eventuelt overskud deponeres fra den 1. januar 2007 til den 1. januar 2009, altså i 2 år, med eventuel regulering i såvel op- som nedadgående retning, alt efter hvad regnskabet for 2007 viser.

Da regeringen og Kommunernes Landsforening også er enige om dette, kan Dansk Folkeparti tilslutte sig lovforslaget i sin helhed, som det foreligger, og vil bidrage til en hurtig behandling her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Poul Nødgaard fortæller selv, at det jo var Dansk Folkeparti, der alene udgjorde flertallet for kommuneaftalen, og jeg kan godt forstå, at hr. Poul Nødgaard kalder det »den såkaldte kommuneaftale«. Det væsentligste, nemlig den økonomiske ramme, var jo et diktat fra regeringen og Dansk Folkeparti og ikke noget, der var til forhandling.

Så vil jeg gerne høre, hvorfor Dansk Folkeparti mener, at hvis man skal gøre noget for at forhindre den overophedning i samfundet, som man siger man er bange for, skal børnehaven ikke have lov til at bygge den legeplads, den har sparet op til, og den reovering af plejehjemmet, der var planlagt, må ikke gennemføres. Hvorfor er det den slags ting, der skal undgælde? Hvorfor er det dér, man skal sætte ind mod overophedning? Hvorfor er det ikke det store privatforbrug, der eskalerer i øjeblikket, man i stedet skal sætte ind over for? Hvad er hr. Poul Nødgaards begrundelse for det?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har desværre kun 1 minut til at svare, for det spørgsmål kunne godt kræve et længere svar, men det tillader reglerne jo ikke.

Men jeg vil sige, at med hensyn til overopledning må selv Enhedslisten kunne være talsmand for, at hvis vi slipper den offentlige økonomi i kommunerne fuldstændig løs og siger, at vi skal have alle ønsker opfyldt her og nu – der er ønske om en børnehave her, der er ønske om en tilbygning der, og sådan kunne jeg blive ved – ja, så kan selv fru Line Barfod og Enhedslisten formentlig indse, at så ville det hele løbe fuldstændig løbsk.

Må jeg erindre fru Line Barfod om, at dengang man lavede kommunalreformen i 1970 – da var fru Line Barfod ganske ung, jeg var også meget ung dengang, men i hvert fald lidt ældre end fru Barfod – skete der jo desværre det, uden at jeg skal fordybe mig i detaljer, at det faktisk gik temmelig skævt. Økonomien løb noget løbsk i 1970, og det er det, som regeringen, støttet af Dansk Folkeparti og sikkert også andre partier her i Folketinget, vil forhindre sker igen. Jeg synes altså, ligesom den socialdemokratiske ordfører gav udtryk for, at man skal passe på, det ikke går for stærkt i kommunerne. Der skal stadig være ønsker for årene fremover, alt kan jo ikke ske på én gang.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg snakker overhovedet ikke om, at alt skal ske på én gang. Jeg snakker om institutioner, der har sparet op i tillid til det, man har gjort gennem flere år. Man har jo sagt gennem nogle år: Vi skal væk fra det princip med, at alle pengene skal bruges inden for 1 år, og at vi så brænder benzinen af i december for at være sikker på at få lige så mange penge næste år. I stedet har man sparet op og langtidsplanlagt. Man har f.eks. i flere år sparet op til at bygge en ny legeplads, fordi man kan se, at den, man har, er slidt ned, eller sparet op til at renovere plejehjemmet, fordi det trænger til en renovering. Det har man sparet op til, men nu kan man ikke få lov til at gennemføre det som planlagt.

Så er det jeg spørger: Hvorfor er det de aktiviteter, der skal undgælde, hvis man mener, der er en fare for overopledning? Hvorfor er det ikke det store privatforbrug, den store udskiftning til samtalekøkkener og velfærdsbadeværelser osv.? Hvorfor er det ikke det, der godt kan vente 1 år?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Faktisk kan jeg måske godt respektere det synspunkt, men nu er reglerne altså fastlagt sådan, som de er i lovforslaget, og det synes jeg vi kan støtte, fordi de ønsker, man eventuelt ikke kan gennemføre i 2007 ud fra det spareprincip, som fru Line Barfod fremfører, kan gennemføres senere. Der kommer også en tid i 2008 og 2009 og 2010, så jeg synes, man skal tage det fuldstændig roligt.

Kan vi ikke lige slå en ting fast? Jeg kender også lidt til det kommunale liv. Jeg har været medlem af en kommunalbestyrelse i 16 år, og jeg kan se, hvad der er lavet af aktiviteter på børneområdet i min egen kommune. Fru Barfod er velkommen til at komme til Ringsted, hvor jeg bor, og se, hvad vi har lavet af institutioner til gavn for alle de unge familier, der flytter til vores by.

Jeg er sikker på, at enhver kommune med respekt for sig selv har lavet noget lignende, for i dag er det sådan, at en ung familie, der flytter til et sted, ser på, om børnepasningen er i orden, og om andre ting, ældreområdet og så fremdeles, fungerer. Ud fra det afgør de, hvor de vil bo, og de fleste kommuner er fuldstændig opmærksomme på det og udfolder en kæmpe aktivitet, men alt sammen inden for nogle begrænsede økonomiske rammer.

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Man kan vel ikke helt udelukke, at nogle vækstkommuner simpelt hen er nødt til at bygge og derfor kan få et problem, fordi de ikke må bruge den likviditet, de har, til det. Det er det ene. Det andet er angående konjunktursituationen: Ligger det helt uden for hr. Nødgaards forestillingsverden, at man f.eks. kunne tilrettelægge noget af det anlægsarbejde, der er brug for, som vinterbyggeri?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Vedrørende det første om væstkommunerne vil jeg give Socialdemokratiet lidt ret, og jeg går ud fra, at når Indenrigsministeriet bedømmer de eventuelle dispensationsansøgninger, overvejer man måske også nogle af de ting.

Der er i øvrigt også nogle kommuner, der slet ikke skal lægges sammen med andre, bl.a. mine egen kommune. De er også under de samme

regler for deponering osv., og jeg går fra, at ansvarlige folk i administrationen har lavet nogle rammeleve. Så er det op til ministeren og hans embedsfolk sammen at finde ud af, i hvilken udstrækning man inden for rammerne af den lov, der er vedtaget, eventuelt kan imødekomme nogle ønsker, men det vil jeg overhovedet ikke blandes ind i. Jeg ville slide mig selv fuldstændig op, hvis jeg skulle sætte mig ind i hver enkelt kommunes problemer. Jeg kan kun udtale mig overordnet, og jeg går ud fra, at det, der ansøges om i medfør af bestemmelsen om dispensation, vurderes seriøst i Indenrigsministeriet, for ellers skrev man det vel ikke i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg tror ikke, vi kan tage det som et tilsagn om at gøre noget ved problemet under behandlingen af lovforslaget, og derfor vil jeg godt spørge lidt stærkere og lidt kraftigere: Vil hr. Nødgaard være med til at dyrke den adgang, der bør være, til at man kan bruge sin likviditet, når man har virkelig relevante grunde til at bygge yderligere institutioner eller sætte aktiviteter i gang, som er nødvendige, fordi man f.eks. er en vækstkommune?

Hr. Nødgaard svarede ikke på, om det er helt uden for hans forestillingsverden, at noget også kan udføres som vinterbyggeri. Mit angreb på lovforslaget byggede bl.a. på, at grundlaget for det er en alt for firkantet og rigid aktivitetsstyring. Det er simpelt hen for ufleksibelt.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Må jeg først svare vedrørende vinterbyggeri. Jeg vil gå ud fra, at hr. Jan Petersen er klar over, at håndværkere er en mangelvare i Danmark i dag, så hvis der blev givet los for en masse vinterbyggeri, kunne den økonomiske sektor jo fuldstændig eksplodere.

Jeg ved, at på min egen egn – og det må jeg tage udgangspunkt i – er der et stort behov for uddannede håndværkere. Hvis vi forestiller os, at man gav yderligere los i forhold til det, vi kender nu, kunne der ske det, at hele håndværkerområdet brød fuldstændig sammen, og så ville prisniveauet stige ganske betragteligt; det ved enhver, der har med samfundsøkonomi og med håndværkere, og med hvad ved jeg, at gøre. I det øjeblik, der er mangel på noget, stiger

prisen helt automatisk, og jeg går ikke ud fra, at hr. Jan Petersen vil være interesseret i, at en masse byggeri bliver fordyret, fordi man sætter noget ekstraordinært byggeri i gang.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt opfordre hr. Nødgaard til at gå lidt nærmere ind i det, den socialdemokratiske ordfører spørger til, for vinterbyggeriet giver jo ikke overophedning, så vidt jeg kan se.

Derudover vil jeg godt spørge ordføreren: Det fremgår af høringsvarene, at yderligere kloakerenoveringer ikke kan sættes i gang på grund af reglerne. Men det er jo også et område, hvor der ikke er overophedning, for det fremgår faktisk af høringsvaret fra Dansk Byggeri, at der sker afskedigelser i øjeblikket, så hvorfor tager man de områder med i stedet for at sikre, at der bliver lidt mere fleksibilitet i tingene?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Vedrørende vinterbyggeri mener jeg jeg har givet svar til hr. Jan Petersen. Men jeg vil også gerne svare hr. Touborg og sige, at når tiden skrider frem og vi kommer frem mod vinteren, må man bedømme ud fra situationen på det tidspunkt. Men hvis jeg skulle udtale mig nu, ville jeg rent umiddelbart være meget skeptisk over for at sætte en masse byggeri i gang, for jeg tror, at når vi når frem til vinteren, vil der stadig være et stort, stort behov for danske bygningshåndværkere. Jeg er helt sikker på, at den mangel på håndværkere, der er nu, også vil være gældende, når vi når vintertide.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Nødgaard beklagede i starten, at han kun havde 1 minut til at besvare spørgsmålet fra fru Line Barfod. Jeg vil godt udvide hr. Nødgaards muligheder lidt, for jeg synes ikke, hr. Nødgaard svarede på det spørgsmål, som blev stillet af fru Line Barfod, nemlig: Hvorfor skal det gå ud over den børnehaven, der har en aftale med kommunen? Jeg troede faktisk, det var sådan, at en aftale er en aftale, så børnehaven kunne forvente at få lov at bruge den opsparing, der er. Hr. Nødgaard svarede ikke på spørgsmålet, men nu får hr. Nødgaard chancen en gang til.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har jo sådan set svaret, men kan godt gentage svaret, for uanset om det er opsparede midler eller ej, er det en aktivitet, der sættes i gang; en aktivitet, der betyder, at der bliver yderligere pres på håndværkerne, og dermed vil prisniveauet stige. Jeg ved ikke, om hr. Touborg er klar over, at en gennemsnitshåndværker i Danmark i dag koster over 400 kr. i timen, ganske vist inklusiv moms. Ønsker hr. Touborg, hvis vi satte meget ekstra byggeri i gang for de opsparede midler, at den pris skulle stige til hen imod måske 500 kr.? Det kan jeg næppe tro kan være SF's politik, vil jeg sige til hr. Touborg.

Så jeg tror, vi skal fare med lempe med hensyn til at sætte en hel masse ting i gang, og min appel til hr. Touborg er, at han også forstår dette synspunkt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Lovforslaget forlænger bindingsperioden med 1 år, samtidig med at kommunerne pålægges at deponere et eventuelt budgetteret overskud af forsyningsvirksomhed i 2007. Det skal ske i perioden den 1. januar 2007 til den 1. januar 2009. For forsyningsvirksomhederne reguleres beløbet i forhold til det faktisk realiserede overskud. Det erstatter den tidligere modregningsordning. Som alle kan høre, lyder det teknisk, og det er meget teknisk. Men realiteten er, at kommunerne deponerer deres overskudslikviditet af hensyn til konjunktursituationen. Skulle der være problemer med det, kan der opnås dispensation for deponeringen.

Lovforslaget er en del af udmøntningen af aftalen med KL. Der er således en art frivillig aftale mellem kommunerne på den ene side og staten på den anden side. Det betyder, at kommunerne deponerer 60 pct. af den del af kommunens likviditet, der overstiger 2,9 pct. af kommunens budgetterede bruttodrifts- og anlægsudgifter. Igen er det meget teknisk.

Regeringen ønsker at fastholde den overordnede styring af den kommunale økonomi og likviditet, og det er naturligvis noget, Det Konservative Folkeparti kan støtte. Så er det op til kommunerne selv inden for disse rammer at foretage den nødvendige prioritering. Dette forslag for-

længer deponeringsperioden og er med til at sikre en ansvarlig økonomisk politik.

Vi Konservative mener, at dette er en god måde at holde den kommunale økonomi på sporet på, og vi støtter naturligvis forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu gentog den konservative ordfører flere gange, at det her sådan var noget meget teknisk, men det er jo noget, der har stor betydning for de borgere, der rammes; dels fordi de borgere, der, som vi har været inde på tidligere under debatten, har siddet i bestyrelser for børnehaver eller skoler eller andre steder og har sparet op igennem flere år, fordi de gerne ville opføre sig økonomisk ansvarligt og lægge flerårsplaner for renoveringer osv., nu ikke kan få lov til at gennemføre de planer, som de ellers har lagt med henblik på at være økonomisk ansvarlige, og dels fordi vores infrastruktur forfalder.

Vi har fået et høringssvar fra Dansk Byggeri, som meget klart siger, at på kloakområdet har vi et kæmpeproblem, og her er der absolut ikke tale om overophedning, tværtimod skriver de, at der er entreprenører, som er nødt til at afskedige medarbejdere. Derfor vil jeg gerne høre, om ikke De Konservative mener, at man også på det kommunale område burde tænke økonomisk ansvarligt i stedet for kun at være optaget af, at der skal være en bestemt vækstramme, der ikke må overskrides.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg synes, det er vigtigt at fastholde at være økonomisk ansvarlig. Der er jo her tale om en likviditetsbinding. Og likviditet opstår jo i form af skatteindtægter på den ene side og kommunens udgifter på den anden side. Vi ser i de her år, at kommunernes likviditet forbedres, og dermed, at der er en rimelighed i at sikre en deponeringspligt, således at den likviditet fortsat er til rådighed.

For børnehaver og institutioner, som sparer op, gælder der jo de særlige opsparingsregler med overførsel til det efterfølgende år, og det er så en kommunal prioritering, om man inden for den drifts- og anlægsramme, man har, vil afholde de omkostninger. Og det har i princippet ikke så meget med likviditet at gøre.

Med hensyn til kloakområdet er jeg i og for sig glad for, at dette område, som jo er et driftsområde, nu bliver skilt ud som en selvstændig

del af deponeringen, fordi man dermed også får mulighed for at fastholde de forsyningsområder på likviditetsområdet.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det kommer til at lyde meget teknisk, når den konservative ordfører forklarer det. Men når kommunerne har en stor likviditet, fordi indtægterne stiger og udgifterne ikke stiger, er det jo, fordi de ikke kan få lov at bruge pengene, f.eks. de penge, som de har sparet op i børnehaver og skoler osv. til nødvendige investeringer, som de har planlagt, eller til at renovere kloaker eller skoler og plejehjem for, og det betyder jo, at det kommer til at koste meget, meget mere, når de en dag får lov til at renovere dem.

Derfor risikerer vi, at den gæld, vi sparer op ved ikke at vedligeholde vores kloaker og bygninger, bliver større end det, man sparer i renteindtægter på, at man betaler mere af på statsgælden, nøjagtig ligesom vi kan se, at det, at man ikke har renoveret togskinnerne, koster, at vi nu skal investere mange, mange milliarder kroner, og at vi har haft en lang periode, hvor togdriften absolut ikke har været optimal.

Derfor spørger jeg igen, om ikke det vil være mere fornuftigt at være økonomisk ansvarlig og bruge nogle penge på at lave de fornødne investeringer på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jamen jeg havde jo også sagt, at det var meget teknisk.

Så vil jeg lige sige, at det er fuldstændig rigtigt, at kommunens likviditet forbedres, fordi kommunen ikke kan få lov at bruge pengene. Men baggrunden er jo, at der er skabt en situation med vækst i samfundet, vækst i indkomsterne og dermed vækst i skattegrundlaget og øgede indtægter for kommunerne. Så det skal man lige huske, når man gør regnebrættet op.

Så det er jo altså likviditet og likviditetsbinding. Er der så projekter, som ligger ud over det, kan der naturligvis dispenseres fra den her deponering, således at man kan få lov at bruge sin likviditet. Men kloakområdet og hele forsyningsområdet er jo sammenblandet med den kommunale økonomi, og jeg så egentlig gerne, at man også likviditetsmæssigt skilte de to ting ad, så pengene ikke kunne vandre mellem de to områder, altså at man dermed fastholder depo-

neringspligt for det kommunale område og for forsyningsområdet.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil gætte på, at den konservative ordfører kender et par borgmestre, der også har den fordel, at de er borgmester i en væstkommune. Og det gør jo, at den her måde at gå til den kommunale likviditet på bliver lidt mere nuanceret, går jeg ud fra, også i den konservative optik.

Derfor vil jeg godt fortsætte diskussionen, som jeg ikke kunne gøre færdig med ordføreren for Dansk Folkeparti af hensyn til forretningsordenen, ved at spørge: Er det helt uden for en konservativ forestillingsverden, at man kunne tilrettelægge en række af de her byggeaktiviteter som vinterbyggeri? For det, der jo er kendsgerningen i byggeriet, er, at ledigheden sådan set er noget lavere om sommeren, end den er om vinteren, fordi vi i Danmark ikke er langt nok med hensyn til at lære at bygge om vinteren.

Det kunne sådan set i en situation med høj beskæftigelse være et af svarene på, hvordan man skulle sikre, at vi ikke kommer bagud med renovering af skoler osv. Og der var også en anden interessant detalje, som vi kunne dyrke, og det er: Er der egentlig flaskehalse alle de steder, hvor den kommunale anlægsaktivitet er interessant?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Altså, jeg er sådan set enig i, at vinterbyggeri er hensigtsmæssigt. Men jeg er ikke enig i præmissen for spørgsmålet, nemlig at hvis man gennemfører vinterbyggeri, kan man overskride den gældende anlægsramme. Jeg synes, at det er vigtigt at fastholde, at der er en overordnet ramme, og inden for den ramme må kommunen foretage en prioritering.

Det er korrekt, at for væstkommuner er der et særligt spørgsmål. Vi laver en aftale for kommunerne som helhed. Nogle kommuner har vækst, og nogle har tilbagegang, og der er en tendens til, at de, der har vækst, har de store omkostninger og dermed de store forpligtelser, men de bliver bare ikke overført fra dem, som ikke har vækst. Dermed er der en svaghed i aftalesystemet.

Hvordan den nye situation med 98 stærke kommuner igen kan føre til, at kommunerne er solidariske, og at pengene fordeles under en

samlet ramme, ved jeg ikke, men det er noget, jeg synes vi skal diskutere.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg forstod ikke helt det her med, at det så ikke måtte kunne lade sig gøre at overskride anlægsrammen, hvis overskridelsen vel at mærke f.eks. kunne ske i form af vinterbyggeri. Det mener jeg sådan set ikke er nok, men lad os så bare tage den præmis med. Det forstår jeg ikke, for hvad er formålet med anlægsrammen så? Er formålet med anlægsrammen at forhindre de kommunale institutioner i at vokse efter det behov, borgerne har?

Jeg kan sådan set godt gå ind i en diskussion om konjunkturdelen, og der er det, jeg har det svar her. Men hvis det så kunne lade sig gøre at lave det som vinterbyggeri, forstår jeg ikke, hvad problemet så er, medmindre man sådan set har et ønske om, at den kommunale sektor ikke får lov at vedligeholde sine ting, ikke får lov at udbygge, fordi hele væksten skal foregå i den private sektor. Der kan man jo så sige, at det er der jo også adskillige regeringsmedlemmer der stadig står ved, senest i en ny bog, så vidt jeg ved.

KL 14.55

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jamen det bør jo stadig væk være sådan, at anlægsrammen betyder, at man fastholder væksten inden for en bestemt samlet ramme. Hvis vinterbyggeri betyder, at man kan gennemføre vinterbyggeri ud over den ramme, er det ikke noget, vi er tilhængere af. Det er jo ikke til hinder for, at man kan foretage anlægsopgaver i kommunerne. Det vil være sådan, at anlægsdelen er fastlagt i budgettet på forhånd, kan man sige, og deri ligger jo kommunens muligheder for at udvide kapaciteten i overensstemmelse med borgernes ønsker om nye serviceydelser.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt spørge ordføreren om renoveringen af kloakkerne i kommunerne. Ordføreren siger, at man er nødt til at tage dem med, fordi tingene er sammenblandede. Så vil jeg godt spørge, om det er sådan, at De Konservative, der, hvor tingene er adskilte, altså hvor der er kloakfonde, ville gå ind for, at man kunne udføre disse yder-

ligere reparationer og renoveringer af kloakplandet.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, inden for en samlet vækstramme går jeg ind for, at man kan gennemføre det, men jeg forstår godt, at det har været nødvendigt at udvide bindingspligten til også at omfatte forsyningsvirksomhed, fordi der ikke er et fast skel imellem den kommunale kasse og forsyningsområdets kasse. Derfor kan man ikke binde det ene og ikke det andet, for så virker bindingen ikke. Nu har man lavet en samlet binding, og den binding gælder for hele området, og det synes jeg er fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er min opfattelse, at der er rigtig mange kommuner, hvor der er det skel, og det er jo derfor, jeg spørger ordføreren, om De Konservative i de kommuner, hvor der er kloakfonde, hvor det altså er helt adskilt, og hvor man ønsker at gå ud og lave en yderligere renovering inden for et område, hvor der ikke er overophedning, og hvor dansk byggeri faktisk siger, at der sker afskedigelser i stedet for, hvilket faktisk vil sige, at man der kunne afhjælpe en situation for branchen, ville være med til, at man går ind og dispenserer.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det vil vi ikke ud over den fastlagte ramme, der er for den samlede kommunale økonomi. Vi står nu og diskuterer en aftale. Der er jo en aftale med KL om det her, og den aftale er indgået mellem to parter, og det er kommunerne jo frivilligt gået med til. Derfor kan man sige, at det er det, der er udgangspunktet. Det er jo ikke sådan, at det er et diktat, og de, der forsøger at sige, at det er et diktat, spreder en myte.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Ole Glahn.

Ole Glahn (RV):

Vi behandler et lovforslag, der alene berører kommunerne. Loven om deponering af overskudslikviditet forlænges 1 år, samtidig med at kommunerne pålægges at deponere et eventuelt budgetteret overskud fra forsyningsområdet for

2007. Et eventuelt budgetteret overskud fra forsyningsområdet foreslås i lovforslaget deponeret i perioden fra den 1. januar 2007 til den 1. januar 2009, og så kan der i særlige tilfælde være mulighed for at søge dispensation. Derudover omhandler lovforslaget også en adskillelse af forsyningsområdet og den skattefinansierede del af den kommunale økonomi.

Indledningsvis har vi naturligvis registreret, at der er opnået enighed mellem KL og regeringen om forslaget, men det forhindrer ikke på nogen måde, at vi som radikale kan have en anden opfattelse. Vi mener, når vi ser os i spejlet og ser billedet af os selv, at vi er et økonomisk ansvarligt parti, der har forståelse for den nuværende økonomiske situation, hvor der generelt er stor mangel på arbejdskraft. Og der kan der så være fornuft i, at man lægger nogle begrænsninger for de muligheder, som kommunerne har for at investere først og fremmest i renoverings- og anlægsopgaver, fordi der jo i forvejen er lagt rammer for vækst i driftsopgaverne.

Når vi alligevel ikke på det grundlag kan stemme for lovforslaget, skyldes det, at regeringen ligger, som den har ret, når den har behov for at begrænse kommunernes muligheder for at investere mere i anlæg. Behovet skyldes, at der mangler økonomisk råderum, og det manglende råderum skyldes, at der er mangel på arbejdskraft i øjeblikket, og det er regeringen selv skyld i. Hvis regeringen havde udvist rettidig omhu, havde den sørget for at få tilpasset vores skattesystem til de behov, vi har nu, og så havde man fået mere arbejdskraft stillet til rådighed, og dermed havde man også fået et større økonomisk råderum. Ekspertter har vurderet, at vi kunne have fået 20.000-30.000 ekstra arbejdspladser, hvis man havde lavet en skattereform, der medførte, at man fik mindre skat på arbejdsindkomst.

KL 15.00

Så vi vil ikke stemme for det her forslag, for vi mener, at regeringen sådan set har bragt sig i en situation, hvor det her er nødvendigt. Men vi har en forståelse for, at når man nu har bragt sig i den situation, så er forslaget nødvendigt. Det vil sige, at vi vil undlade at stemme for forslaget.

Så er vi også af den opfattelse, at regeringen jo i det hele taget har været med til at skabe en lidt rodet situation, fordi man, for så vidt angår udgifterne ved indførelsen af kommunalreformen i 2006, ikke har villet efterkomme det ønske fra oppositionen om, at man undlader at indregne de ekstraomkostninger, der er i den vækst-

ramme, der er lavet for kommunernes driftsudgifter under et. Vi mener, at regeringen her snyder på vægten og den derved kan komme til at skabe en situation, hvor kommunerne får et alvorligt problem, når de får regnskabet for 2006 gjort op.

Så jeg kan sige, at Det Radikale Venstre ikke vil stemme for det her forslag. Vi vil formentlig undlade at stemme ved tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det Radikale Venstre plejer at være meget optaget af det kommunale selvstyre. Derfor skal jeg bare spørge: Hvordan passer det her med De Radikales tanker om kommunalt selvstyre, når man her går ind og styrer, hvad kommunerne må og ikke må, også med hensyn til de opsparinger de f.eks. har lavet i børnehaver og andre steder til nødvendige renoveringer, til ny legeplads osv.?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er fuldstændig rigtigt, som spørgeren siger, at vi er meget optaget af det kommunale selvstyre, og det er vi optaget af med hensyn til den konkrete detailregulering, der foregår over for kommunerne. Men vi er altså også et parti, som jeg sagde indledningsvis, der, når vi ser os i spejlet, mener, at vi historisk set har vist, at vi er økonomisk ansvarlige. Og når man er i en situation, hvor der er så stor efterspørgsel efter arbejdskraft, som ikke kan efterkommes, vil det være at spille hasard med samfundsøkonomien at sige, at man bare skulle kunne bruge de opsparede midler.

Som sagt mener vi, at det her er noget, regeringen selv har skabt, og at det derfor er nødvendigt at gøre det her. For vi kunne have udvidet råderummet, og så havde vi ikke stået med den problemstilling, vi står med nu. Så havde der ikke været behov for, at børnehaver havde behovet at holde igen i det omfang, som vi ser nu, eller for, at kloakinvesteringerne måtte udskydes.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det sidste omkring kloakinvesteringer forstår jeg ikke. Vi har høringssvaret fra Dansk Byggeri, der siger, at man er nødt til at afskedige medarbejdere, og så forstår jeg ikke argumentet om, at det er, fordi man mangler arbejdskraft, at man

siger, at det er nødvendigt at lave det her lovfor-slag.

Det andet var det her med, at man siger, at det generelt er nødvendigt. Man kunne vælge vinterbyggemodellen, som hr. Jan Petersen var inde på; man kunne vælge at sige, det var nogle andre steder, man ville begrænse. Derfor vil jeg gerne spørge: Hvad er Det Radikale Venstres argument for, at det lige præcis er de offentlige investeringer, man skal lægge en dæmper på og lave faste rammer for, og ikke den eksplosion, der er i privatforbruget?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jamen som jeg sagde i mit indlæg, vil jeg sige, at hvis Det Radikale Venstre havde haft magt, som vi har agt, havde vi slet ikke været i denne situation, for så havde vi fået lavet en skattereform, hvor skatten på arbejde var blevet nedbragt, og så havde vi fået et økonomisk råderum, så vi kunne have løst de her opgaver.

Men nu har man bragt sig i den situation. Og jeg har ikke set nogen dokumentation for, at vinterbyggeriet vil falde så meget. Jeg mener nu faktisk, at arbejdsløsheden er steget meget lidt i vinterperioden gennem de senere år, og det kan skyldes, at vi har haft milde vintre, men jeg mener, at man er kommet et stykke ad den vej. Det er da muligt, at man kan foretage investeringer i noget vinterbyggeri, men det kan man jo altså også gøre for de penge, man har til rådighed i kloakkasserne. Der er penge til rådighed i kloakkasserne, og dem kan man jo godt investere.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, den næste ordfører er hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

SF har hverken lod eller del i økonomiaftalen mellem KL og regeringen. Vi ser derfor heller ingen grund til at støtte forslaget, da lovforslaget efter vores opfattelse indebærer en række uheldige konsekvenser. Det er jo også fremgået af debatten i dag.

Jeg synes specielt, at det principielle spørgsmål, vi har drøftet en del, om, at kommunerne har indgået aftaler med skoler, med børnehaver eller andre institutioner, som har sparet penge op i årevis, hvorefter KL og regeringen laver en aftale, som indebærer, at de penge ikke kan bruges, skal nævnes. Jeg troede ellers, at det var sådan, at en aftale var en aftale, men det er åben-

bart ikke altid sådan, at en aftale holder, når det kommer til stykket.

KL 15.05

Så vil jeg godt spørge regeringen, om man er uenig med bl.a. Dansk Byggeri, når de i deres høringssvar anfører, at en stærkt tiltrængt renovering af kloaknettet bliver udsat, samtidig med at der rent faktisk sker afskedigelser inden for entreprenørbranchen. Hvad er argumentationen for, at man gør sådan? Hvad er argumentationen for, at man ikke sikrer, at vi kan få gjort de miljøinvesteringer på kloakområdet, der er så stort behov for? Jeg troede ellers, at regeringen havde skiftet lidt holdning i miljøspørgsmål. Jeg har registreret, at man i den senere tid er blevet noget mere aktiv på forskellige miljøområder, end man før har været, så det kunne jo være, at det også gjaldt her.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er imod forslaget, for vi mener, det indebærer en væsentlig indskrænkning af det kommunale selvstyre. Forslaget indskrænker muligheden for, at borgerne lokalt på demokratisk vis kan tage stilling til, hvad man lokalt ønsker der skal bruges penge til, og indskrænker mulighederne for, at de mange borgere, der engagerer sig lokalt i børnehavestyrelser, skolebestyrelser og meget andet, kan tilrettelægge en fornuftig økonomisk planlægning over flere år.

Vi har snakket kommuneaftale og vækstrammer i dag, og den konservative ordfører sagde, at det er noget vrøvl at sige, at der er tale om et diktat. I så fald er det altså finansministeren, der vrøvler, det er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, der vrøvler, og teksten i aftalen, hvor KL fik skrevet ind, at vækstrammen er et diktat, er noget vrøvl, hvis den konservative ordfører har ret. Derfor vil jeg fastholde, at der er tale om et diktat fra regeringens og Dansk Folkepartis side om, at væksten ikke må være højere i kommunerne.

Som debatten har afsløret, er det svært at få nogen rigtig gode argumenter for, hvorfor det er den offentlige vækst, der skal holde for, og hvorfor man vil have det stigende gab mellem det offentlige og det private. Flere gange har vi i de forskellige debatter, vi har haft om dette spørgsmål her i Folketinget, henvist til et citat fra beskæftigelsesministeren, og nu er der lige kom-

met en ny bog, »Løkkeland«, hvor vi har et tilsvarende citat fra indenrigs- og sundhedsministeren, der på side 198 siger, og jeg citerer:

Så jeg ser skattestoppet som en praktisk genvej til den kurs, hvor vi lader den private sektor vokse mere end den offentlige og dermed flytter balancen mellem, hvad der er det offentliges ansvar, og hvad der er vores eget. Citat slut.

Det er jo også det, forslaget her afspejler. Det er hele den store ideologiske forskel, og det er den kamp, der har udspillet sig, og som vi også har set gennem de seneste måneder. Det er jo spørgsmålet om, hvorvidt man ønsker gode fælles løsninger, hvorvidt man ønsker gode fælles børnehaver, plejehjem, infrastruktur osv., eller hvorvidt man ønsker at udsulte den offentlige sektor og håber på, at borgerne i stedet vælger private løsninger, vælger profitbørnehaver, profitplejehjem, sundhedsforsikringer, privathospitaler osv.

Det er det, der er det store spørgsmål. Det er væsentligt at diskutere det, og det ville være rart, hvis de borgerlige ordførere ville stå ved det i debatten og ville sige klart, at det er det, der er baggrunden for, at man ikke vil lade børnehaverne renovere deres legepladser, og at plejehjemmene ikke må gennemføre de planlagte renoveringer og ombygninger. Man ønsker at forrykke forholdet mellem det offentlige og det private for at skabe et helt andet samfund. Det er helt tydeligt, når vi ser høringssvaret fra Dansk Byggeri om kloakkerne. At der skulle være mangel på arbejdskraft på en række områder, holder ikke, det holder bl.a. ikke på kloakområdet, hvor man faktisk afskediger medarbejdere.

Når vi snakker håndværkere generelt, kan man se på vinterbyggeriet, som hr. Jan Petersen var inde på, og man kunne også se på, at en væsentlig del af grunden til, at der på nogle områder mangler håndværkere, er, at det i flere år har været utrolig svært at få praktikpladser, og det har regeringen været med til at gøre endnu sværere og har dermed forhindret, at der kan uddannes nogle flere, der kan være med til at udføre håndværksarbejde i dag.

Vi er klart imod lovforslaget.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 15.10

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at takke de partier – som jeg kan konstatere udgør et flertal i Folketinget – som vil støtte dette lovforslag og dermed yde et aktivt bidrag til at stå vagt om det kommunale selvstyre og det hæderkronede aftalesystem, som jo er forudsætningen for det kommunale selvstyre, nemlig det fænomen, at den til enhver tid siddende regering en gang om året indgår en aftale med landets kommuner under et, som landets kommuner under et så må regne med skal respekteres.

Situationen er helt præcist, at jeg her i dag møder op i Folketinget med et lovforslag i forlængelse af årets kommuneaftale, hvor det blev aftalt, at de deponeringsordninger for overskudslivilditet, som blev indført ved lov i 2005, forlænges ud over det, der ligger i lovgivningen. Så enkel er sagen jo i virkeligheden.

Det er rart at kunne konstatere, at der er et flertal i Folketinget bag det kommunale selvstyre, specielt en dag som i dag, hvor vi sammen med KL's formandskab netop har haft lejlighed til at tage temperaturen på, hvordan den anden side af forhandlingsbordet har det med selvstyret. Jeg skal hilse og sige, at de har det lige så godt med det, som vi har det på vores side af bordet, for i dag er det konstateret, at den aftale, som blev indgået i sommer – den aftale, som muliggør, at kommunerne under et kan fastholde serviceniveauet i 2007, selv om der bliver flere børn, og selv om der bliver flere plejekrævende ældre – er overholdt. Det ville være underligt, hvis vi skulle fejre det ved ikke her i dag at kunne manifestere et flertal i Folketinget for at få dette lovforslag gennemført, så tak for det.

Der er ikke tale om noget stort ideologisk skoleridt eller noget i den retning. Der er tale om sund fornuft, nemlig at i en situation, hvor økonomien buldrer derudad og der sådan set ikke er nogen likviditetsproblemer i kommunerne – tværtimod er det positive problem snarere netop, at man har en betydelig likviditet – er det fornuftigt at skabe en mekanisme, der gør, at man ikke bliver fristet til at bruge mere, end hvad der er samfundsøkonomisk ansvarligt. Det er sådan set det, der driver ordningen.

For så vidt angår deponeringsordningen på forsyningsområdet, tjener den i virkeligheden et andet formål, nemlig at sikre, at der kommer vandtætte skotter mellem servicesiden i kommunerne – altså den almindelige, skattefinansierede del af den kommunale virksomhed – og det

direkte brugerfinansierede forsyningsområde. Den er altså i virkeligheden båret af et andet hensyn, og derfor må jeg også sige i forbindelse med diskussionen om kloakbyggeri, at det så-dan set ikke er deponeringsordningen, der sætter en grænse for kloakbyggeriet. Det er sådan set kloakbyggeriet og kloakreningeringen, der sætter en grænse for, hvor meget der skal deponeres, for ordningen går jo ud på, at deponeringsstørrelse afhænger af, hvor stor en overskudsrate der er i forsyningsvirksomheden. Hvis der investeres mere i forsyningsiden, bliver der et mindre overskud, og hvis der er et mindre overskud, skal der deponeres mindre. Det er jo den sammenhæng, der er her.

Jeg vil se frem til et forhåbentlig hurtigt udvalgsarbejde, og jeg vil i hvert fald gøre, hvad jeg kan for at bidrage til, at dette lovforslag fremmes hurtigst muligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 6: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat. (Nedsættelse af grundskyldpromillen for ejendomme, der må anses for benyttede til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(FremSAT 4/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Man kan jo sige, at det er et lovforslag, som vi kan genkende, for de seneste 2 år har der været fremsat lignende forslag i forlængelse af, at det klart fremgår af regeringsgrundlaget, at i takt med, at der sker en reduktion af de direkte tilskud til landbruget fra EU, skal de indenlandske omkostninger sænkes, og det gøres altså ved at reducere jordbrugsbeskatningen.

Kl. 15.15

Forslaget indeholder en økonomisk ramme på 59,5 mio. kr., hvilket svarer til den reduktion, der finder sted, af de direkte jordskatter. Det er altså en naturlig følge af regeringsgrundlaget og dermed af videreudviklingen af at holde balancen i konkurrenceevnen for dansk landbrugs vedkommende. Der tilgår også dansk skovbrug et mindre beløb, for som vi jo ved, og som vi før har diskuteret her i salen, har skovbruget vanskelige vilkår, så selv om der ikke er tale om direkte tilskud fra EU, sker der en reduktion af skovbrugets omkostninger i samme takt.

Venstre støtter dette lovforslag. Dansk landbrug betaler stadig en lille milliard kroner i skat af produktionsjord, så det er en meget lille del, der fjernes, men den flugter med det beløb, det direkte tilskud fra EU reduceres med.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Som vi var lidt inde på under debatten om det tidligere forslag, har der jo været et stort oprør i mange kommuner. Mange borgmestre, forældre, hjemmehjælpere, stilladsarbejdere, mange forskellige befolkningsgrupper er imod, at der skæres ned på velfærden med den meget lave vækstramme, der er sat for det offentlige forbrug. Men samtidig med, at man siger, at der skal skæres ned på børne-, ældre- og skoleområdet, siger regeringen altså med dette forslag, at der skal gennemføres skattelettelser. Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det hænger fint sammen, men først er jeg nødt til endnu en gang at rette fru Line Barfod her fra Folketingets talerstol. Der er ikke tale om nedskæringer i den kommunale økonomi, hverken til børnepasning eller ældrepleje osv., og det ved fru Line Barfod udmærket godt. Der har aldrig før været så mange penge til rådighed i den